

“Τώρα είναι ο καιρός του ποιήσαι!”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

“Από αυτά τα Χριστούγεννα και στο εξής, ας αντισταθούμε σ’ αυτούς που θεωρούν καινοτομία και αμαρτία τη φιλανθρωπία, το διάλογο, το αγκάλιασμα των τσαλακωμένων και περιθωριοποιημένων του κόσμου τούτου, την κοινωνικότητα, την κινητικότητα, τη συνάντηση με αυτό και με αυτούς που δεν είμαστε. Ας βιώσουμε το μυστήριο που, διά του αδειάσματος του εαυτού, αφήνει χώρο για την πρόσληψη του άλλου” τονίζει ο Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναβίας κ. Κλεόπας στην επισκοπική του εγκύκλιο για τα

Χριστούγεννα.

“Ας μη λησμονούμε πως εκεί έξω, βρίσκεται ένας κόσμος σε αναμονή. Ένας κόσμος που θέλει να δει την Ορθόδοξη Εκκλησία να νοηματοδοτεί τη ζωή και να αποτελεί τον αγαπητικό αρμό συγκρότησης των κοινωνιών που διαλύονται, σ’ ένα κόσμο κουρασμένο από επαρκείς και δυνατούς, ένα κόσμο τραυματισμένο από την αφιλία και την ακοινωνησία προσώπων και Εκκλησιών.

Είμαστε έτοιμοι σήμερα για ένα τέτοιο «μαζί»; Μήπως θα πρέπει να αναζητήσουμε τη λύση στην αλήθεια ενός Θεού “ανυπερήφανου”, όπως τον χαρακτηρίζει ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος;

Θα σας παρακαλέσω να προσευχηθούμε για όλους όσους, καθ’ όλη τη διάρκεια της πανδημίας, προσέφεραν τον εαυτό τους θυσιαστικά για την αποκατάσταση της υγείας των συνανθρώπων μας, που μολύνθηκαν από το θανατηφόρο ιό κι ας τους ευχαριστήσουμε προσευχητικά για την ανεκτίμητη προσφορά τους” αναφέρει χαρακτηριστικά.

Επισκοπική Εγκύκλιος Χριστουγέννων 2020

*Εξοχώτατοι κ.κ. Πρέσβεις & Εντιμώτατοι κ.κ. Πρόξενοι,
Πανοσιολογιώτατοι, Αιδεσιμολογιώτατοι, Ιερολογιώτατοι Άγιοι Πατέρες,
Μέλη και φίλοι της Ι. Μητροπόλεως Σουηδίας και πάσης Σκανδιναβίας,*

Αγαπητοί εν Χριστώ Αδελφοί,

Η Γέννηση του Χριστού νοηματοδοτεί τον ευαγγελισμό του καινούργιου. Ο Χριστός είναι το απόλυτα καινούργιο, “η αρχή μιας άλλης κίνησης, μιας στάσιμης κίνησης και μιας αεικίνητης στάσης”, όπως αναφέρει ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής.

Όταν ρώτησαν τον Άγιο Κύριλλο Αλεξανδρείας, για ποιο λόγο ο Κύριος ενσαρκώθηκε στους έσχατους χρόνους, εκείνος απήντησε: “Επειδή επρόκειτο να αναμειχθεί στην ανθρώπινη ζωή, για να εξαλείψει την κακία, κατ’ ανάγκη περίμενε να βλαστήσει όλη η κακία που με τις πράξεις του εχθρού είχε ριζώσει και τότε χτύπησε την αξίνα στη ρίζα, όπως λέει το ευαγγέλιο.”

Μια τέτοια θεραπεία μπορεί να προσφέρει ο εναγκαλισμός του πολιτισμού της σάρκωσης. Ένας πολιτισμός-όχημα που υφαίνεται από τα υλικά της κένωσης και της πρόσληψης, δηλαδή τα υλικά της ενανθρώπησης.

Γινόμαστε όλοι μάρτυρες τον τελευταίο καιρό μιας ιδιόμορφης επίθεσης, η οποία στηρίζεται στη βία της δύναμης, στη βία της εξουσίας, στη βία του συναισθήματος και των συμβόλων, στην εργαλειοποίηση του μυστηρίου της Θείας

Ευχαριστίας, στο bullying και τα fake news.

Πραγματικότητες αντιδημιουργικές και ως εκ τούτου αντι-ανθρωπιστικές, που αποκαλύπτουν το “πρόσωπο του τέρατος”, αλλά και “το φόβο μήπως το συνηθίσουμε”. “Από την ώρα που ο Φραγκεστάϊν γίνεται στόλισμα νεανικού δωματίου”, γράφει ο μουσικοσυνθέτης Μάνος Χατζιδάκις, “ο κόσμος προχωράει μαθηματικά στην εκμηδένισή του. Γιατί δεν είναι που σταμάτησε να φοβάται, αλλά γιατί συνήθισε να φοβάται”.

“Ας αντισταθούμε στην ασχήμια των καιρών”, μας προτρέπει ο Μάνος Χατζιδάκις. Τώρα είναι ο καιρός του ποιήσαι! Πολύ εύστοχα σημειώνει στη φετινή εγκύκλιό του ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος: “Ο χριστιανοπρεπής έορτασμός τῶν Χριστουγέννων ἀποτελεῖ σήμερον πρᾶξιν ἀντιστάσεως εἰς τήν ἐκκοσμίκευσιν τῆς ζωῆς καί εἰς τήν ἐξασθένησιν ἥ καί νέκρωσιν τῆς αἰσθήσεως διά τό μυστήριον.”

Από αυτά τα Χριστούγεννα και στο εξής, ας αντισταθούμε σ’ αυτούς που θεωρούν καινοτομία και αμαρτία τη φιλανθρωπία, το διάλογο, το αγκάλιασμα των τσαλακωμένων και περιθωριοποιημένων του κόσμου τούτου, την κοινωνικότητα, την κινητικότητα, τη συνάντηση με αυτό και με αυτούς που δεν είμαστε. Ας βιώσουμε το μυστήριο που, διά του αδειάσματος του εαυτού, αφήνει χώρο για την πρόσληψη του άλλου.

Ας μη λησμονούμε πως εκεί έξω, βρίσκεται ένας κόσμος σε αναμονή. Ένας κόσμος που θέλει να δει την Ορθόδοξη Εκκλησία να νοσηματοδοτεί τη ζωή και να αποτελεί τον αγαπητικό αρμό συγκρότησης των κοινωνιών που διαλύονται, σ’ ένα κόσμο κουρασμένο από επαρκείς και δυνατούς, ένα κόσμο τραυματισμένο από την αφιλία και την ακοινωνησία προσώπων και Εκκλησιών.

Είμαστε έτοιμοι σήμερα για ένα τέτοιο «μαζί»; Μήπως θα πρέπει να αναζητήσουμε τη λύση στην αλήθεια ενός Θεού “ανυπερήφανου”, όπως τον χαρακτηρίζει ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος;

Θα σας παρακαλέσω να προσευχηθούμε για όλους όσους, καθ’ όλη τη διάρκεια της πανδημίας, προσέφεραν τον εαυτό τους θυσιαστικά για την αποκατάσταση της υγείας των συνανθρώπων μας, που μολύνθηκαν από το θανατηφόρο ιό κι ας τους ευχαριστήσουμε προσευχητικά για την ανεκτίμητη προσφορά τους.

Ας προσευχηθούμε, επίσης, για τα θύματα του κορωνοϊού και για τους συγγενείς τους κι ας θυμηθούμε τους κατά πάντα επίκαιρους στίχους του ποιήματος “Φωνές” του Κωνσταντίνου Καβάφη:

“Ιδανικές φωνές κι αγαπημένες εκείνων που πέθαναν, ή εκείνων που είναι για μας χαμένοι σαν τους πεθαμένους. Κάποτε μες στα όνειρά μας ομιλούνε· κάποτε μες στην σκέψι τες ακούει το μυαλό. Και με τον ήχο των για μια στιγμή επιστρέφουν ήχοι από την πρώτη ποίηση της ζωής μας – σα μουσική, την νύχτα, μακρυνή, που σβύνει...”.

Με εγκάρδιες πατρικές ευχές για ευλογημένα Χριστούγεννα,

+ Ο Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυίας Κλεόπας